

سری کتابهای قانون

دوران دینتانا

مجموعه

قوانین خاص کیفری

- مطابق با آخرین اصلاحات و الحاقات قوانین تا پاییز ۱۴۰۲ از جمله موارد:
- آخرین اصلاحات در قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز تا تاریخ (۱۴۰۰/۱۱/۱۰)
- آخرین اصلاحات و الحاقات قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت تا تاریخ (۱۴۰۲/۴/۰۶)
- دستورالعمل چگونگی تشخیص رشد و کمال عقل افراد بالغ کمتر از هجده سال تمام شمسی مصوب (۱۴۰۲/۸/۲)
- شیوهنامه مراقبت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب (۱۴۰۲/۵/۲۵)
- قانون شوراهاى حل اختلاف مصوب (۱۴۰۲/۰۶/۲۲)

تدوین: دکتر گلاویژ شیخ الاسلامی وطنی

نظارت: دکتر شادی عظیمزاده

مقدمه

آغاز کلام سپاس از خدای مهربانی است که دانش، بصیرت و تعقل را به بندگانش آموخت. در توضیحی مختصر از چرایی و چگونگی گردآوری این مجموعه لازم به توضیح می‌دانم که آنچه در وادی امر دغدغه اینجانب برای گردآوری مجموعه‌ای از قوانین خاص (حقوقی و کیفری) بود، لزوم تنظیم و تدوین کتابی کاربردی و در عین حال آزمون‌محور که بتواند همراهی مطمئن - نسبت به آخرین اصلاحات و الحاقات قوانین - برای داوطلبین و دانشجویان محترم آزمون‌های شغلی و تحصیلات تکمیلی و فعالان حوزه‌های وکالت و قضاوت باشد؛ لذا پس از ورود به قلمروی قوانین خاص و مواجه شدن با تورم و انباشتگی این قوانین به خصوص در حوزه قوانین کیفری - که همیشه به دلیل گرایش تحصیلی خود نگاهی ویژه به آن داشته‌ام - منجر به تقویت انگیزه و در نهایت اقدام به گردآوری مجموعه‌ای با ویژگی‌های ذیل شد:

- مجموعه‌ای با دو فهرست مطالب جهت تسهیل دسترسی؛

یکی فهرست سنواتی مبتنی بر سال تصویب قوانین و دیگری فهرست الفبایی بر مبنای ترتیب حروف الفبا. البته لازم به ذکر است که فهرست سنواتی اساس جانمایی قوانین در کتاب بوده و به عنوان فهرست اصلی کتاب مدنظر قرار گرفته است. لذا اگر مخاطب گرامی نسبت به سال تصویب قانون مدنظر خود مشرف است با رجوع به سنوات، آن را خواهد یافت و در غیر این صورت با مراجعه به فهرست الفبایی می‌تواند در مدت زمان کوتاه‌تری به قانون مورد نظر دسترسی یابد.

- مجموعه‌ای با تمرکز بر آخرین اصلاحات و الحاقات قوانین در نظام حقوقی ایران؛

در فاصله بین سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۲ نظام حقوقی ایران با طیف وسیعی از اصلاحات و الحاقات قوانین مواجه بوده است که ضرورت توجه به روزآمدی آنها به امری اجتناب‌ناپذیر تبدیل شده است. قوانینی که اتفاقاً بسیار مهم و پرکاربرد برای وکلا، سران دفاتر اسناد رسمی، قضات دادگستری، اساتید دانشگاه‌ها، طراحان سوال در آزمون‌های حقوقی و داوطلبین محترم بوده است که هر یک به فراخور نیاز خود کارکرد این تغییرات را تجربه می‌کنند. در این رابطه می‌توان به تأثیر قابل توجه قوانینی مانند: قانون حمایت از اطفال و نوجوانان، قانون کاهش حبس تعزیری، قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، قانون صدور چک، قانون پولشویی، قانون تأمین مالی تروریسم، قانون تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه‌دیدگان ناشی از آن و نیز آیین‌نامه‌هایی همچون: آیین‌نامه اجرایی سازمان

زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور یا آیین‌نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم عمدۀ و کلان‌اخلال‌گران در نظام اقتصادی کشور و موارد متعددی از این دست اشاره نمود. علاوه بر این نظام عدالت کیفری ایران تحت تأثیر مقرراتی که خارج از قانون مجازات اسلامی تقنین یافته‌اند؛ لذا؛ از یک سو، موجد اثر بر عموماً حقوق کیفری می‌باشند و از دیگر سو، در جرم‌انگاری‌های خاص منجر به وضع سازوکارهای ویژه و ارائه سیاست کیفری افتراقی می‌گردند، لزوم توجه بر قوانین خاص کیفری و نیز تأکید بر اهمیت قوانین پیراکیفری را بیش از پیش برجسته نموده است. امری که در پرتوی مقرراتی همچون؛ قانون نحوه انتخاب اشخاص در مشاغل حساس، قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی و آیین‌نامه‌هایی از جمله؛ آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست که جمگی از مصوبات مهم و اثرگذار سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ بوده‌اند، معنا می‌یابد.

در پایان این مخلص نیز دو فرض را بر خود واجب می‌دانم:

نخست؛ سپاس بی‌کران از استاد گرانقدرم، سرکار خانم دکتر شادی عظیم‌زاده که از سنوات گذشته تا به امروز – قریب به دوازده سال – همواره و در تمام مراحل تحصیلی راهنما، مشوق و مؤثر در مسیر پیش‌روی من بوده‌اند؛ و سپس، مراتب سپاس و قدردانی خود را از جناب آقای قاسم حسین‌آبادی مدیریت محترم مؤسسه آموزش عالی و انتشارات دوراندیشان و همکاران محترم‌شان در آن مجموعه به دلیل قرار دادن چنین فرصتی در اختیار اینجانب مبذول می‌نمایم.

گلاویژ شیخ الاسلامی وطنی – پاییز ۱۴۰۲

فهرست مطالب (به ترتیب تاریخ تصویب)

بخش نخست: قوانین خاص جزایی

- قانون مجازات اشخاصی که برای بردن مال غیر تبانی می‌نمایند مصوب ۱۳۰۷/۵/۳ ۱۹
- قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر مصوب ۱۳۰۸/۱/۵ ۲۰
- قانون مجازات اشخاصی که مال غیر را به عوض مال خود معرفی می‌نمایند مصوب ۱۳۰۸/۲/۳۱ ۲۲
- مقررات کیفری از قانون تصدیق انحصار وراثت مصوب ۱۳۰۹/۷/۱۴ ۲۳
- مقررات کیفری از قانون ثبت اسناد و املاک مصوب ۱۳۱۰/۱۲/۲۶ با اصلاحات بعدی ۲۴
- مقررات کیفری از قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱/۲/۱۳ و لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴ ۲۷
- قانون تعیین حدود آب‌های ساحلی و منطقه نظارت دولت در دریاها مصوب ۱۳۱۳/۴/۲۴ با اصلاحات بعدی تا تاریخ ۱۳۳۸/۱/۲۲ ۲۹
- قانون مجازات اعمال نفوذ بر خلاف حق و مقررات قانونی مصوب ۱۳۱۵/۹/۲۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۳۱
- قانون وکالت مصوب ۱۳۱۵/۱۱/۲۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۶۱/۱۲/۲۶ ۳۳
- مقررات کیفری از قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۱۳۳۴/۳/۲۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۴۴
- قانون راجع به استرداد مجرمین مصوب ۱۳۳۹/۲/۱۴ ۴۹
- مقررات کیفری از قانون دریایی مصوب ۱۳۴۳/۶/۲۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۵۴
- قانون مجازات خودداری از کمک به مصدومین و رفع مخاطرات جانی مصوب ۱۳۵۴/۳/۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۵۸
- قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵/۴/۶ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۴۰۰/۱/۲۹ ۵۹
- قانون مجازات عبوردهندگان اشخاص غیرمجاز از مرزهای کشور و اصلاح بعضی مواد گذرنامه و قانون ورود و اقامت اتباع خارج در ایران مصوب ۱۳۶۷/۷/۱۴ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۷۲
- قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۶۷/۷/۱۴ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۷۲
- قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۶۷/۸/۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۷۵

قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷/۹/۱۵ مجمع تشخیص مصلحت نظام	۹۱
قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۱۳۶۷/۱۲/۲۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۹۷
قانون مجازات اخلال‌گران در نظام اقتصادی کشور مصوب ۱۳۶۹/۹/۱۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۱۱۳
قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در دریای خلیج فارس و دریای عمان مصوب ۱۳۷۲/۱/۳۱	۱۱۶
قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲/۹/۷	۱۲۱
قانون بکارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۸	۱۳۲
قانون ممنوعیت بکارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره مصوب ۱۳۷۳/۱۱/۲۳ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۱۳۶
قانون ممنوعیت بازداشت کسانی که مصدومین را به مراکز درمانی منتقل می‌نمایند مصوب ۱۳۸۰/۲/۳	۱۳۸
قانون مبارزه با قاچاق انسان مصوب ۱۳۸۳/۴/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۲/۲۳	۱۳۹
قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت‌های غیرمجاز می‌کنند مصوب ۱۳۸۶/۱۰/۱۶ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۱۴۱
قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۷/۱۰/۱۵	۱۴۵
قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۸۸/۵/۳۱ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۱۵۴
قانون جرایم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸/۳/۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۱۶۰
مقررات کیفری از قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان مصوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۲/۶/۱۲	۱۷۰
آیین‌نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۹/۱۱ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۰	۱۷۲
قانون مجازات استفاده غیرمجاز از عناوین علمی مصوب ۱۳۸۸/۱۲/۱۶	۱۸۸
قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۶/۴/۲۵	۱۸۹

قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب ۱۳۹۰/۶/۷ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۲۰۵
قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰/۸/۷	۲۱۰
مقررات کیفری از قانون حمایت خانواده مصوب ۱۳۹۱/۱۲/۱	۲۲۵
دستورالعمل راجع به استرداد مجرمین و معاضدت قضایی بین‌المللی مصوب ۱۳۹۲/۳/۱۱	۲۲۷
قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۳۹۲/۶/۳۱ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۴۰۲/۱/۳۰	۲۳۱
آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۳۹۲/۶/۳۱	۲۳۸
قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۰	۲۴۲
آیین‌نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۹۳/۸/۲۱	۲۹۵
قانون حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر مصوب ۱۳۹۴/۱/۲۳	۲۹۹
آیین‌نامه اجرایی ماده ۲۲ قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۳۹۴/۴/۱۴	۳۰۶
قانون پیشگیری از وقوع جرم مصوب ۱۳۹۴/۶/۲۱	۳۰۸
قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم مصوب ۱۳۹۴/۱۱/۱۳ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۷/۴/۳۱ ... ۳۱۱	۳۱۱
قانون بیمه اجباری خسارت وارد شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه مصوب ۱۳۹۵/۲/۲۰	۳۱۶
قانون جرم سیاسی مصوب ۱۳۹۵/۲/۲۰	۳۳۹
قانون مجازات استفاده‌کنندگان غیرمجاز از آب، برق، تلفن، فاضلاب و گاز مصوب ۱۳۹۶/۳/۱۰	۳۴۱
قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در تهیه آثار علمی مصوب ۱۳۹۶/۵/۳۱	۳۴۳
آیین‌نامه اجرایی قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم ۱۳۹۶/۸/۷	۳۴۶
بخشنامه صادره از بانک مرکزی در خصوص شرایط صدور و استفاده از چک‌های تضمین شده مصوب ۱۳۹۷/۹/۱۱	۳۵۵
آیین‌نامه اجرایی قانون مجازات استفاده‌کنندگان غیرمجاز از آب، برق، تلفن، فاضلاب و گاز مصوب ۱۳۹۷/۵/۲۸	۳۵۷

آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۴ الحاقی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۹۸/۷/۲۱	۳۶۰
قانون تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه‌دیدگان ناشی از آن مصوب ۱۳۹۸/۷/۲۱	۴۲۴
قانون کاهش مجازات حبس تعزیری مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۳	۴۲۶
قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۳	۴۳۲
قانون مقابله با اقدامات خصمانه رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۹	۴۴۷
قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت مصوب ۱۴۰۰/۷/۲۴ با الحاقات ۱۴۰۲/۴/۶	۴۵۱
قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی مصوب ۱۴۰۱/۶/۳۰	۴۸۴
قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس مصوب ۱۴۰۱/۷/۱۰	۴۸۸

بخش دوم: قوانین خاص آیین دادرسی کیفری

قانون هواپیمایی کشوری مصوب ۱۳۲۸/۴/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۴۹۳
قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸/۱۰/۱۱ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۸۹/۵/۳۱	۵۰۲
اصول کیفری از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۸/۹/۱۲ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۶۸/۵/۶	۵۰۷
قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۳/۵/۱۷ با الحاقات ۱۳۹۸/۱۱/۱	۵۱۰
قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴/۱۲/۲۲ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸	۵۱۸
آیین‌نامه دادسراها و دادگاه‌های ویژه روحانیت مصوب ۱۳۶۹/۵/۱۴ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۳۹۰/۸/۱۱	۵۳۳
قانون حمایت قضایی از بسیج مصوب ۱۳۷۱/۱۰/۱	۵۴۳
آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت قضایی از بسیج مصوب ۱۳۷۲/۳/۳۰	۵۴۵
قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۲/۱۲/۴	۵۴۸
قانون تعیین حدود صلاحیت دادسراها و دادگاه‌های نظامی کشور مصوب ۱۳۷۳/۵/۶ مجمع تشخیص مصلحت نظام	۵۵۵
مقررات کیفری از قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۲/۱۰/۲۴	۵۵۶

- قانون نحوه اهداء جنين به زوجين نابارور مصوب ۱۳۸۲/۴/۲۹ ۵۶۰
- قانون مجازات جرايم نيروهاي مسلح مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۹ با آخرين اصلاحات تا تاريخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ .. ۵۶۱
- قانون احترام به آزادي‌هاي مشروع و حفظ حقوق شهروندی مصوب ۱۳۸۳/۲/۱۵ ۵۹۲
- دستورالعمل اجرائي بند ۱۵ قانون احترام به آزادي‌هاي مشروع و حفظ حقوق شهروندی مصوب ۱۳۸۳/۸/۳۰ ۵۹۴
- آيين‌نامه اجرائي قانون نحوه اهداء جنين به زوجين نابارور مصوب ۱۳۸۳/۲/۱۹ ۵۹۷
- آيين‌نامه كميسيون عفو و تخفيف مجازات محكومين مصوب ۱۳۸۷/۹/۱۲ ۵۹۹
- قانون نظارت بر رفتار قضات مصوب ۱۳۹۰/۷/۱۷ ۶۰۵
- آيين‌نامه اجرائي قانون نظارت بر رفتار قضات مصوب ۱۳۹۲/۲/۲۵ ۶۱۸
- آيين‌نامه جمع‌آوری و استنادپذيري ادله الكترونيكي مصوب ۱۳۹۳/۵/۱۲ ۶۲۶
- آيين‌نامه اجرائي ماده (۷۹) قانون مجازات اسلامي مصوب ۱۳۹۳/۶/۵ ۶۳۵
- بخش هشتم از قانون آيين دادرسي كيفري ناظر بر آيين دادرسي جرايم نيروهاي مسلح و دادرسي الكترونيكي مصوب ۱۳۹۳/۷/۸ با آخرين اصلاحات تا تاريخ ۱۳۹۹/۱۱/۸ ۶۳۹
- آيين‌نامه راجع به نحوه اجرائي مجازات تكميلي موضوع ماده ۲۳ قانون مجازات اسلامي مصوب ۱۳۹۳/۱۱/۲۶ ۶۶۵
- مقررات كيفري از قانون نحوه اجرائي محكوميت‌هاي مالي مصوب ۱۳۹۴/۳/۲۳ ۶۷۲
- آيين‌نامه شيوه اجرائي قرارهاي نظارت و تأمين قضايي مصوب ۱۳۹۵/۱/۲۲ ۶۷۵
- آيين‌نامه ميانجی گری در امور كيفري مصوب ۱۳۹۵/۷/۲۸ با آخرين اصلاحات تا تاريخ ۱۴۰۲/۶/۱۲ ۶۸۰
- دستورالعمل فوريتهای قضايي و نحوه عملکرد واحد كشيك مصوب ۱۳۹۵/۱۰/۴ ۶۸۶
- آيين‌نامه شيوه رسيدگی و اجرائي آراء كميسيون‌هاي استاني و ملي جبران خسارات ناشي از بازداشت مصوب ۱۳۹۵/۱۰/۱ ۶۹۰
- آيين‌نامه اجرائي شيوه استقرار و اجرائي وظائف معاونت اجرائي احكام كيفري يا واحدي از آن در زندان‌ها و مؤسسات كيفري مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۲۴ ۶۹۵
- آيين‌نامه اجرائي مراقبتهای الكترونيكي مصوب ۱۳۹۷/۴/۱۰ ۶۹۹
- آيين‌نامه نحوه اجرائي قرار تعليق اجرائي مجازات، آزادي مشروط، قرار تعويق صدور حكم، نظام نيمه‌آزادي و آزادي تحت نظارت سامانه‌هاي الكترونيكي و مجازات‌هاي جايگزين حبس مصوب ۱۳۹۸/۲/۳ ۷۰۴

- آیین‌نامه شیوه تشکیل شعب تخصصی مراجع قضایی مصوب ۱۳۹۸/۲/۲۸ ۷۱۵
- آیین‌نامه نحوه اجرای احکام حدود، سلب حیات، قطع عضو، قصاص نفس و عضو و جرح، دیات، شلاق، تبعید، نفی بلد، اقامت اجباری و منع از اقامت در محل یا محل‌های معین مصوب ۱۳۹۸/۳/۲۶ ۷۱۸
- دستورالعمل واگذاری بخش فنی مراقبت الکترونیکی زندانیان مصوب ۱۳۹۸/۴/۲ ۷۴۵
- آیین‌نامه اجرایی قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در تهیه آثار علمی مصوب ۱۳۹۸/۵/۲۳ ۷۴۷
- دستورالعمل ساماندهی زندانیان و کاهش جمعیت کیفری زندان‌ها مصوب ۱۳۹۸/۵/۳۱ ۷۵۳
- دستورالعمل تشکیل پرونده شخصیت متهم مصوب ۱۳۹۸/۶/۲۶ ۷۶۳
- دستورالعمل تشکیل مجتمع تخصصی ویژه رسیدگی به جرایم اقتصادی مصوب ۱۳۹۹/۶/۱۸ ۷۶۸
- آیین‌نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم عمده و کلان اخلال‌گران در نظام اقتصادی کشور مصوب ۱۳۹۹/۷/۸ ۷۷۵
- آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور مصوب ۱۴۰۰/۲/۲۰ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۹ ۷۸۰
- آیین‌نامه اجرایی نحوه نگهداری و امحاء کالاهای موضوع بند (۳) ماده (۵۶) اصلاحی قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۴۰۲/۲/۴ ۸۷۷
- دستورالعمل نحوه حمایت از حقوق اشخاص دارای معلولیت و سالمند در فرایند دادرسی مصوب ۱۴۰۲/۴/۲۸ ۸۸۲
- قانون شوراهاى حل اختلاف مصوب ۱۴۰۲/۶/۲۲ ۸۹۶
- شیوه‌نامه مراقبت موقت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۴۰۲/۵/۲۵ ۹۱۰
- دستورالعمل چگونگی تشخیص رشد و کمال عقل افراد بالغ کمتر از هجده سال تمام شمسی مصوب ۱۴۰۲/۸/۲ ۹۲۷

فهرست الفبایی

صفحه	عنوان و تاریخ تصویب
قوانین خاص جزایی	
۱۵۴	آیین نامه اجرایی قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۹۳/۸/۲۱
۲۳۸	آیین نامه اجرایی قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۳۹۲/۰۶/۳۱ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۴۰۲/۱/۳۰
۱۷۲	آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۸/۹/۱۱ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۰
۳۴۶	آیین نامه اجرایی قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم ۱۳۹۶/۸/۷
۳۴۱	آیین نامه اجرایی قانون مجازات استفاده کنندگان غیر مجاز از آب، برق، تلفن، فاضلاب و گاز مصوب ۱۳۹۷/۵/۲۸
۳۶۰	آیین نامه اجرایی ماده ۱۴ الحاقی قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۹۸/۷/۲۱
۳۰۶	آیین نامه اجرایی ماده ۲۲ قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۳۹۴/۴/۱۴
۳۵۵	بخشنامه صادره از بانک مرکزی در خصوص شرایط صدور و استفاده از چک های تضمین شده مصوب ۱۳۹۷/۹/۱۱
۲۲۷	دستورالعمل راجع به استرداد مجرمین و معاضدت قضایی بین المللی مصوب ۱۳۹۲/۳/۱۱
۲۱۰	قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰/۸/۷
۱۵۴	قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات مصوب ۱۳۸۸/۵/۳۱ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۱۳۲	قانون بکارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۸
۳۱۶	قانون بیمه اجباری خسارت وارد شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه مصوب ۱۳۹۵/۲/۲۰
۳۰۸	قانون پیشگیری از وقوع جرم مصوب ۱۳۹۴/۶/۲۱
۳۴۳	قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در تهیه آثار علمی مصوب ۱۳۹۶/۵/۳۱

۴۲۴	قانون تشدید مجازات اسیدپاشی و حمایت از بزه‌دیدگان ناشی از آن مصوب ۱۳۹۸/۷/۲۱
۹۱	قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷/۹/۱۵ مجمع تشخیص مصلحت نظام
۹۷	قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۱۳۶۷/۱۲/۲۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۲۹	قانون تعیین حدود آب‌های ساحلی و منطقه نظارت دولت در دریاها مصوب ۱۳۱۳/۴/۲۴ با اصلاحات بعدی تا تاریخ ۱۳۳۸/۱/۲۲
۱۶۰	قانون جرایم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸/۳/۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۳۳۹	قانون جرم سیاسی مصوب ۱۳۹۵/۲/۲۰
۴۳۲	قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۳
۲۳۸	قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بد سرپرست مصوب ۱۳۹۲/۰۶/۳۱
۴۵۱	قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت مصوب ۱۴۰۰/۷/۲۴ با الحاقات ۱۴۰۲/۴/۶
۲۹۹	قانون حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر مصوب ۱۳۹۴/۱/۲۳
۴۹	قانون راجع به استرداد مجرمین مصوب ۱۳۳۹/۲/۱۴
۱۲۱	قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲/۹/۷
۱۸۹	قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۶/۴/۲۵
۵۹	قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵/۴/۶ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۴۰۰/۱/۲۹
۴۲۶	قانون کاهش مجازات حبس تعزیری مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۳
۱۴۵	قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۲ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۷/۱۰/۱۵
۳۱۱	قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم مصوب ۱۳۹۴/۱۱/۱۳ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۷/۴/۳۱
۱۳۹	قانون مبارزه با قاچاق انسان مصوب ۱۳۸۳/۴/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۲/۲۳
۲۴۲	قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۹۲/۱۰/۳ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۴۰۰/۱۱/۱۰
۷۵	قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۶۷/۸/۳ مجمع تشخیص مصلحت نظام با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۳۴۱	قانون مجازات استفاده‌کنندگان غیرمجاز از آب، برق، تلفن، فاضلاب و گاز مصوب ۱۳۹۶/۳/۱۰
۱۸۸	قانون مجازات استفاده غیرمجاز از عناوین علمی مصوب ۱۳۸۸/۱۲/۱۶

۱۹	قانون مجازات اشخاصی که برای بردن مال غیر تبانی می نمایند مصوب ۱۳۰۷/۵/۳
۲۲	قانون مجازات اشخاصی که مال غیر را به عوض مال خود معرفی می نمایند مصوب ۱۳۰۸/۲/۳۱
۱۱۳	قانون مجازات اخلال گران در نظام اقتصادی کشور مصوب ۱۳۶۹/۹/۱۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۳۱	قانون مجازات اعمال نفوذ بر خلاف حق و مقررات قانونی مصوب ۱۳۱۵/۹/۲۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۵۸	قانون مجازات خودداری از کمک به مصدومین و رفع مخاطرات جانی مصوب ۱۳۵۴/۳/۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۲۰	قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر مصوب ۱۳۰۸/۱/۵
۷۲	قانون مجازات عبودهندگان اشخاص غیرمجاز از مرزهای کشور و اصلاح بعضی مواد گذرنامه و قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۶۷/۷/۱۴ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۲۰۵	قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب ۱۳۹۰/۶/۷ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۴۸۴	قانون مدیریت داده ها و اطلاعات ملی مصوب ۱۴۰۱/۶/۳۰
۴۴۷	قانون مقابله با اقدامات خصمانه رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۹
۱۳۶	قانون ممنوعیت بکارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره مصوب ۱۳۷۳/۱۱/۲۳ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۱۳۸	قانون ممنوعیت بازداشت کسانی که مصدومین را به مراکز درمانی منتقل می نمایند مصوب ۱۳۸۰/۲/۳
۱۱۶	قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در دریای خلیج فارس و دریای عمان مصوب ۱۳۷۲/۱/۳۱
۱۴۱	قانون نحوه مجازات اشخاصی که در امور سمعی و بصری فعالیت های غیرمجاز می کنند مصوب ۱۳۸۶/۱۰/۱۶ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۴۸۸	قانون نحوه انتصاب اشخاص در مشاغل حساس مصوب ۱۴۰۱/۷/۱۰
۷۲	قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۶۷/۷/۱۴ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۳۳	قانون وکالت مصوب ۱۳۱۵/۱۱/۲۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۶۱/۱۲/۲۶

۲۷	مقررات کیفری از قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱/۲/۱۳ و لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴
۲۳	مقررات کیفری از قانون تصدیق انحصار وراثت مصوب ۱۳۰۹/۷/۱۴
۲۴	مقررات کیفری از قانون ثبت اسناد و املاک مصوب ۱۳۱۰/۱۲/۲۶ با اصلاحات بعدی
۲۲۵	مقررات کیفری از قانون حمایت خانواده مصوب ۱۳۹۱/۱۲/۱
۱۷۰	مقررات کیفری از قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان مصوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۲/۶/۱۲
۵۴	مقررات کیفری از قانون دریایی مصوب ۱۳۴۳/۶/۲۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۴۴	مقررات کیفری از قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۱۳۳۴/۳/۲۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
قوانین خاص آیین دادرسی کیفری	
۷۸۰	آیین‌نامه اجرایی سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور مصوب ۱۴۰۰/۲/۲۰ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۹
۶۹۵	آیین‌نامه اجرایی شیوه استقرار و اجرای وظایف معاونت اجرای احکام کیفری یا واحدی از آن در زندان‌ها و مؤسسات کیفری مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۲۴
۷۴۷	آیین‌نامه اجرایی قانون پیشگیری و مقابله با تقلب در تهیه آثار علمی مصوب ۱۳۹۸/۵/۲۳
۵۴۳	آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت قضایی از بسیج مصوب ۱۳۷۲/۳/۳۰
۵۶۰	آیین‌نامه اجرایی قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور مصوب ۱۳۸۳/۲/۱۹
۶۱۸	آیین‌نامه اجرایی قانون نظارت بر رفتار قضات مصوب ۱۳۹۲/۲/۲۵
۶۳۵	آیین‌نامه اجرایی ماده (۷۹) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۳/۶/۵
۶۹۹	آیین‌نامه اجرایی مراقبت های الکترونیکی مصوب ۱۳۹۷/۴/۱۰
۷۷۵	آیین‌نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرائم عمده و کلان اخلاک‌گران در نظام اقتصادی کشور مصوب ۱۳۹۹/۷/۸
۸۷۷	آیین‌نامه اجرایی نحوه نگهداری و امحاء کالاهای موضوع بند (۳) ماده (۵۶) اصلاحی قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۴۰۲/۲/۴
۶۲۶	آیین‌نامه جمع آوری و استنادپذیری ادله الکترونیکی مصوب ۱۳۹۳/۵/۱۲

۶۶۵	آیین نامه راجع به نحوه اجرای مجازات تکمیلی موضوع ماده ۲۳ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۳/۱۱/۲۶
۵۳۳	آیین نامه دادرها و دادگاه های ویژه روحانیت مصوب ۱۳۶۹/۵/۱۴ با آخرین اصلاحات و الحاقات تا تاریخ ۱۳۹۰/۸/۱۱
۶۷۵	آیین نامه شیوه اجرای قرارهای نظارت و تأمین قضایی مصوب ۱۳۹۵/۱/۲۲
۷۱۵	آیین نامه شیوه تشکیل شعب تخصصی مراجع قضایی مصوب ۱۳۹۸/۲/۲۸
۶۹۰	آیین نامه شیوه رسیدگی و اجرای آراء کمیسیون های استانی و ملی جبران خسارات ناشی از بازداشت مصوب ۱۳۹۵/۱۰/۱
۵۹۹	آیین نامه کمیسیون عفو و تخفیف مجازات محکومین مصوب ۱۳۸۷/۹/۱۲
۶۸۰	آیین نامه میانجی گری در امور کیفری مصوب ۱۳۹۵/۷/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۴۰۲/۶/۱۲
۷۰۴	آیین نامه نحوه اجرای قرار تعلیق اجرای مجازات، آزادی مشروط، قرار تعویق صدور حکم، نظام نیمه آزادی و آزادی تحت نظارت سامانه های الکترونیکی و مجازات های جایگزین حبس مصوب ۱۳۹۸/۲/۳
۷۱۸	آیین نامه نحوه اجرای احکام حدود، سلب حیات، قطع عضو، قصاص نفس و عضو و جرح، دیات، شلاق، تبعید، نفی بلد، اقامت اجباری و منع از اقامت در محل یا محل های معین مصوب ۱۳۹۸/۳/۲۶
۵۰۷	اصول کیفری از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۵۸/۹/۱۲ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۶۸/۵/۶
۶۳۹	بخش هشتم از قانون آیین دادرسی کیفری ناظر بر آیین دادرسی جرایم نیروهای مسلح و دادرسی الکترونیکی مصوب ۱۳۹۳/۷/۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۵۹۴	دستورالعمل اجرایی بند ۱۵ قانون احترام به آزادی های مشروع و حفظ حقوق شهروندی مصوب ۱۳۸۳/۲/۱۵ مصوب ۱۳۸۳/۸/۳۰
۷۶۳	دستورالعمل تشکیل پرونده شخصیت متهم مصوب ۱۳۹۸/۶/۲۶
۷۶۸	دستورالعمل تشکیل مجتمع تخصصی ویژه رسیدگی به جرائم اقتصادی مصوب ۱۳۹۹/۶/۱۸
۹۲۷	دستورالعمل چگونگی تشخیص رشد و کمال عقل افراد بالغ کمتر از هجده سال تمام شمسی مصوب ۱۴۰۲/۸/۲
۷۵۳	دستورالعمل ساماندهی زندانیان و کاهش جمعیت کیفری زندان ها مصوب ۱۳۹۸/۵/۳۱

۶۸۶	دستورالعمل فوریت‌های قضایی و نحوه عملکرد واحد کشیک مصوب ۱۳۹۵/۱۰/۴
۸۸۲	دستورالعمل نحوه حمایت از حقوق اشخاص دارای معلولیت و سالمند در فرایند دادرسی مصوب ۱۴۰۲/۰۴/۲۸
۷۴۵	دستورالعمل واگذاری بخش فنی مراقبت الکترونیکی زندانیان مصوب ۱۳۹۸/۴/۲
۹۱۰	شیوه نامه مراقبت موقت از کودکان و نوجوانان بی سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۴۰۲/۰۵/۲۵
۵۹۲	قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی مصوب ۱۳۸۳/۲/۱۵
۵۴۸	قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۲/۱۲/۴
۵۵۵	قانون تعیین حدود صلاحیت دادرها و دادگاه‌های نظامی کشور مصوب ۱۳۷۳/۵/۶ مجمع تشخیص مصلحت نظام
۵۰۲	قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸/۱۰/۱۱ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۸۹/۵/۳۱
۵۴۳	قانون حمایت قضایی از بسیج مصوب ۱۳۷۱/۱۰/۱
۸۹۶	قانون شوراهای حل اختلاف مصوب ۱۴۰۲/۶/۲۲
۵۶۱	قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۹ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۵۱۸	قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴/۱۲/۲۲ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۵۱۰	قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۳/۵/۱۷ با الحاقات ۱۳۹۸/۱۱/۱
۵۶۰	قانون نحوه اهداء جنین به زوجین ناباور مصوب ۱۳۸۲/۴/۲۹
۶۰۵	قانون نظارت بر رفتار قضات مصوب ۱۳۹۰/۷/۱۷
۴۹۳	قانون هواپیمایی کشوری مصوب ۱۳۲۸/۴/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۱/۸
۵۵۶	مقررات کیفری از قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۹۲/۱۰/۲۴
۶۷۲	مقررات کیفری از قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی مصوب ۱۳۹۴/۳/۲۳

بخش اول
قوانین خاص جزایی

قانون مجازات اشخاصی که برای بردن مال غیر تبانی می‌نمایند

مصوب ۱۳۰۷/۵/۳

ماده ۱- هرگاه اشخاصی با یکدیگر تبانی کرده و برای بردن مالی که متعلق به غیر است بر همدیگر اقامه دعوی نمایند این اقدام آنها جز تشبث به وسایل متقلبانه برای بردن مال دیگری که به موجب ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی پیش‌بینی شده است^۱ محسوب و به مجازات مندرجه در ماده مزبور محکوم خواهند شد.

ماده ۲- اشخاصی که به‌عنوان ثالث در دعوایی وارد شده یا به‌عنوان ثالث بر حکمی اعتراض کرده یا بر محکوم‌به حکمی مستقیماً دعوا نمایند و این اقدام آنها ناشی از تبانی با یکی از اصحاب دعوی برای بردن مال یا تضییع حق طرف دیگر دعوی باشد کلاهبردار محسوب و علاوه بر تأدیه خسارت وارده به مجازات کلاهبرداری محکوم خواهند شد.

تبانی هریک از طرفین دعوای اصلی با اشخاص فوق هم در حکم کلاهبرداری است و مرتکب به مجازات مذکور محکوم می‌گردد.

تبصره - اشخاصی که اقدامات مذکوره در فوق را قبل از تاریخ اجرای این قانون نموده‌اند در صورتی مجازات خواهند شد که پس از تاریخ اجرای این قانون نیز آن اقدامات را تعقیب نمایند.

۱. ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی: مجازات جرم کلاهبرداری در ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی محکومیت به حبس تأدیبی از شش ماه تا سه سال و به تأدیه غرامت از ده هزار ریال الی صد هزار ریال بوده است.
- رای وحدت‌رویه شماره ۵۹۴-۱۳۷۳/۹/۱: «... جرایمی که به موجب قانون کلاهبرداری محسوب شود از حیث تعیین کیفر مشمول قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷ بوده...»

قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر

مصوب ۱۳۰۸/۱/۵

ماده ۱- کسی که مال غیر را با علم به اینکه مال غیر است به نحوی از انحاء عیناً یا منفعتاً بدون مجوز قانونی به دیگری منتقل کند کلاهبردار محسوب و مطابق ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی محکوم می‌شود.^۱ و همچنین است انتقال‌گیرنده که در حین معامله عالم به عدم مالکیت انتقال‌دهنده باشد. اگر مالک از وقوع معامله مطلع شده و تا یک ماه پس از حصول اطلاع اظهاریه برای ابلاغ به انتقال‌گیرنده و مطلع کردن او از مالکیت خود به اداره ثبت اسناد یا دفتر بدایت یا صلحیه یا یکی از دوائر دیگر دولتی تسلیم ننماید معاون جرم محسوب خواهد شد.

- هریک از دوائر و دفاتر فوق مکلفند در مقابل اظهاریه مالک رسید داده آن را بدون فوت وقت به طرف برسانند.

ماده ۲- نسبت به انتقالاتی که به طریق فوق قبل از اجرای این قانون واقع شده است هریک از انتقال‌دهنده - انتقال‌گیرنده یا مالک باید به ترتیب ذیل عمل نمایند. انتقال‌دهنده مکلف است در ظرف سه ماه از تاریخ اجرای این قانون یا مالک را وادار به تنفیذ انتقال نموده و یا خسارات وارده بر انتقال‌گیرنده و مالک را جبران کند. انتقال‌گیرنده‌ای که در حین وقوع انتقال عالم به عدم مالکیت

۱. ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی: مجازات جرم کلاهبرداری در ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی محکومیت به حبس تأدیبی از شش ماه تا سه سال و به تأدیبه غرامت از ده هزار الی صد هزار ریال بوده است.

رای وحدت رویه شماره ۵۹۴-۱۳۷۳/۹/۱: «... جرایمی که به موجب قانون کلاهبرداری محسوب شود از حیث تعیین کیفر مشمول قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷ بوده...»

ماده ۱۱۷ قانون ثبت: «هرکس به موجب سند رسمی یا عادی نسبت به عین یا منفعت مالی (اعم از منقول یا غیرمنقول) حقی به شخص یا اشخاص داده و بعد نسبت به همان عین یا منفعت به موجب سند رسمی معامله یا تعهدی معارض با حق مزبور نماید به حبس جنائی درجه یک، از سه تا ده سال محکوم خواهد شد.»

رای وحدت رویه شماره ۴۳-۱۳۵۱/۸/۱۰: نظر به اینکه شرط تحقق بزه مشمول ماده ۱۱۷ قانون ثبت اسناد و املاک قابلیت تعارض دو معامله یا تعهد نسبت به یک مال می‌باشد و در نقاطی که ثبت رسمی اسناد مربوط به عقود و معاملات اموال غیرمنقول به موجب بند اول ماده ۴۷ قانون مزبور اجباری باشد سند عادی راجع به معامله آن اموال طبق ماده ۴۸ همان قانون در هیچ‌یک از ادارات و محاکم پذیرفته نشده و قابلیت تعارض با سند رسمی نخواهد داشت بنابراین چنانچه کسی در این قبیل نقاط با وجود اجباری بودن ثبت رسمی اسناد قبلاً معامله‌ای نسبت به مال غیرمنقول به وسیله سند عادی انجام دهد و سپس به موجب سند رسمی معامله‌ای معارض با معامله اول در مورد همان مال واقع سازد عمل او از مصادیق ماده ۱۱۷ قانون ثبت اسناد نخواهد بود بلکه ممکن است بر فرض احراز سوءنیت با ماده کیفری دیگری قابل انطباق باشد. این رای طبق قانون وحدت رویه قضایی مصوب سال ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

انتقال دهنده بوده مکلف است در ظرف سه ماه مذکور خسارات وارده بر مالک را جبران نماید. مالکی که از انتقال مال خود مطلع بوده یا بشود مکلف است در ظرف سه ماه از تاریخ اجرای این قانون در صورتی که قبل از این قانون مطلع شده باشد و از تاریخ حصول اطلاع در صورتی که بعد از اجرای این قانون مطلع شود انتقال گیرنده یا قائم مقام قانونی او را به طریق مذکور در ماده فوق از مالکیت خود مستحضر نماید.

ماده ۳- متخلف از مقرارت ماده ۲ اگر انتقال دهنده یا انتقال گیرنده باشد کلاهبردار و اگر مالک باشد معاون مجرم محسوب و مطابق مقررات قانون مجازات عمومی محکوم خواهد شد.

ماده ۴- علاوه بر مجازات مذکور در مواد ۱ و ۳ مجرم باید مادام که خسارت وارده بر مدعی خصوصی را جبران نکرده است در توقیف بماند.

ماده ۵- نسبت به انتقالاتی که قبل از اجرای این قانون واقع شده باشد تعقیب جزایی مرتکب منوط به شکایت مدعی خصوصی است لیکن پس از شکایت استرداد آن مانع از تعقیب نخواهد بود.

ماده ۶- نسبت به انتقالاتی که قبل از این قانون واقع شده هرگاه قبل از شروع به تعقیب جزایی حق دعوی حقوقی مالک یا انتقال گیرنده به واسطه مرور زمان یا صدور سند رسمی مالکیت ساقط شده باشد مقررات این قانون مجرا نخواهد بود.

ماده ۷- مجازات اشخاصی که پس از تاریخ اجرای این قانون به موجب قانون سوم مرداد ۱۳۰۷ راجع به تبانی یا به موجب همین قانون در نتیجه انتقال عین یا منافع اموال غیرمنقول و یا در نتیجه تبانی در دعوی مربوطه به عین یا منافع اموال مزبوره حکم محکومیت آنها صادر می شود مشمول ماده ۴۵ قانون مجازات عمومی نخواهد بود.

ماده ۸- کسانی که معاملات تقلبی مذکوره در مواد فوق را به وسیله اسناد رسمی نموده یا بنمایند جاعل در اسناد رسمی محسوب و مطابق قوانین مربوطه به این موضوع مجازات خواهند شد.

ماده ۹- این قانون از اول اردیبهشت ماه ۱۳۰۸ به موقع اجرا گذاشته می شود. چون به موجب قانون مصوب ۴ آذر ماه ۱۳۰۷ وزیر عدلیه مجاز است کلیه لوایح قانونی را که به مجلس شورای ملی پیشنهاد می نماید پس از تصویب کمیسیون پارلمانی قوانین عدلیه به موقع اجرا گذارده و پس از آزمایش آنها در عمل نواقصی را که در ضمن جریان ممکن است معلوم شود رفع و قوانین مزبوره را تکمیل نموده ثانیاً برای تصویب به مجلس شورای ملی پیشنهاد نماید. علیهذا (قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر) مشتمل بر نه ماده که در تاریخ پنجم فروردین ماه یک هزار و سیصد و هشت شمسی به تصویب کمیسیون عدلیه مجلس شورای ملی رسیده قابل اجرا است.

قانون مجازات اشخاصی که مال غیر را به عوض مال خود معرفی می نمایند

مصوب ۱۳۰۸/۲/۳۱

ماده ۱- هرگاه محکوم علیه یا مدیون یا کفیل مال غیر را مال خود معرفی نماید و همچنین اگر مدعی علیه برای تأمین مدعی به مال متعلق به غیر را مال خود معرفی کند و برای وصول حق محکوم له یا دائن و یا تأمین مدعی به، عملیاتی نسبت به آن مال بشود محکوم له یا دائن و یا طرفی که مدعی به او تأمین شده مسئول خسارت وارده بر صاحب مال نخواهد بود و صاحب مال می تواند برای جبران خسارت خود به کسی که مال او را مال خود معرفی کرده است مراجعه کند.

تبصره - اشخاصی که از ابتدای ۱۳۰۳ تا تاریخ اجرای این قانون در موارد مذکوره در ماده فوق مال غیر را مال خود معرفی کرده اند نیز مشمول ماده فوق خواهند بود.

ماده ۲- محکوم علیه یا مدیون یا ضامن یا کفیلی که بدون مجوز قانونی و با علم به این که مال متعلق به او نیست مال غیر را مال خود معرفی کرده و عملیاتی نسبت به آن مال شده باشد مطابق قسمت اخیر ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی مجازات خواهد شد.

ماده ۳- این قانون در پانزدهم خرداد ۱۳۰۸ به موقع اجراء گذارده می شود.

«چون به موجب قانون ۱۰ اردیبهشت ماه ۱۳۰۸ وزیر عدلیه مجاز است کلیه لوایح قانونی را که به مجلس شورای ملی پیشنهاد می نماید پس از تصویب کمیسیون فعلی قوانین عدلیه به موقع اجرا گذارده و پس از آزمایش آنها در عمل نواقصی را که در ضمن جریان ممکن است معلوم شود رفع و قوانین مزبوره را تکمیل نموده ثانیاً برای تصویب به مجلس شورای ملی پیشنهاد می نماید.» علیهذا (قانون مجازات اشخاصی که مال غیر را به عوض مال خود معرفی می نماید.) مشتمل بر سه ماده که در تاریخ سی و یکم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هشت شمس به تصویب کمیسیون قوانین عدلیه مجلس شورای ملی رسیده قابل اجرا است.

مقررات کیفری از قانون تصدیق انحصار وراثت

مصوب ۱۳۰۹/۷/۱۴

ماده ۹- هرگاه معلوم شود که مستدعی تصدیق با علم به عدم وراثت خود تحصیل تصدیق وراثت نموده یا با علم به وجود وراثی غیر از خود تحصیل تصدیق بر خلاف حقیقت کرده است کلاهبردار محسوب و علاوه بر ادای خسارات به مجازاتی که به موجب قانون برای این جرم مقرر است محکوم خواهند شد.

ماده ۱۰- هر شاهی که در موضوع تحصیل تصدیق وراثت بر خلاف حقیقت شهادت دهد برای شهادت دروغ تعقیب و به مجازاتی که برای این جرم مقرر است محکوم خواهد شد.

مقررات کیفری از قانون ثبت اسناد و املاک

مصوب ۱۳۱۰/۱۲/۲۶ با اصلاحات بعدی

ماده ۱۰۰- هریک از مستخدمین و اجزاء ثبت اسناد و املاک و صاحبان دفاتر اسناد رسمی عامداً یکی از جرم‌های ذیل را مرتکب شود جاعل در اسناد رسمی محسوب و به مجازاتی که برای جعل و تزویر اسناد رسمی مقرر است محکوم خواهد شد:

اولاً - اسناد مجعوله یا مزوره را ثبت کند.

ثانیاً - سندی را بدون حضور اشخاصی که مطابق قانون باید حضور داشته باشند ثبت نماید.

ثالثاً - سندی را به اسم کسانی که آنرا معامله نکرده‌اند ثبت کند.

رابعاً - تاریخ سند یا ثبت سندی را مقدم یا مؤخر در دفتر ثبت کند.

خامساً - تمام یا قسمتی از دفاتر ثبت را معدوم یا مکتوم کند یا ورقی از آن دفاتر را بکند یا به وسایل متقلبانه دیگر ثبت سندی را از اعتبار و استفاده بیندازد.

سادساً - اسناد انتقالی را با علم به عدم مالکیت انتقال دهنده ثبت کند.

سابعاً - سندی را که به‌طور وضوح سندیت نداشته و یا از سندیت افتاده ثبت کند.

ماده ۱۰۱- هرگاه اعضا ثبت اسناد و املاک سندی را که مفاد آن مخالفت صریح با قوانین موضوعه مملکتی داشته ثبت کند از یک تا سه سال از خدمات دولتی منفصل خواهد شد.

ماده ۱۰۳- هریک از مستخدمین و اجزای ثبت اسناد و املاک عالماً تصدیقاتی دهد که مخالف واقع باشد در حکم جاعل اسناد رسمی خواهد بود.

ماده ۱۰۴- در مورد تقصیراتی که مجازات آنها به موجب این باب معین نشده مستخدمین و اجزای ثبت اسناد و املاک که مرتکب جرم عمومی و یا تقصیر اداری می‌شوند موافق مقررات قوانین جزایی و یا قانون استخدام تعقیب و مجازات خواهند شد.

ماده ۱۰۵- جز در موارد مذکور در ماده ۳۳ [راجع به بیع شرط و امثال آن]، هرکس تقاضای ثبت ملکی را بنماید که قبلاً به دیگری انتقال داده یا با علم به این که به‌نحوی از انحاء قانونی سلب مالکیت از او شده است تقاضای ثبت نماید کلاهبردار محسوب و همچنین است که در موقع تقاضا مالک بوده ولی در موقع ثبت ملک در دفتر ثبت املاک مالک نبوده و معهداً سند مالکیت بگیرد یا سند مالکیت نگرفته ولی پس از اخطار اداره ثبت حاضر برای تصدیق حق طرف نباشد.

ماده ۱۰۶- مقررات فوق در مورد وارثی نیز جاری است که با علم به انتقال ملک از طرف مورث خود یا با علم به این که به‌نحوی از انحاء قانونی سلب مالکیت از مورث او شده است، تقاضای ثبت آن ملک یا تقاضای صدور سند مالکیت آن ملک را به اسم خود کرده و یا مطابق قسمت اخیر ماده

فوق پس از اخطار اداره ثبت رفتار نکند. در تمام این موارد علم وارث یا به وسیله امضاء یا مهر یا نوشته به خط او محرز شود.

ماده ۱۰۷- هر کس به عنوان اجاره، یا عمری، یا رقبی یا سکنی و یا مباشرت و به طور کلی هر کس نسبت به ملکی امین محسوب بوده و به عنوان مالکیت تقاضای ثبت آن را بکند به مجازات کلاهبرداری محکوم خواهد شد.

ماده ۱۰۸- هرگاه شخصی که ملک را به یکی از عناوین مذکوره در فوق متصرف بوده شخصاً تقاضای ثبت نموده ولی به واسطه خیانت یا تبانی او ملک به نام دیگری به ثبت برسد به طریق ذیل عمل خواهد شد:

الف) اگر کسی که ملک به اسم او به ثبت رسیده مشمول مقررات یکی از مواد ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۹ باشد شخص او و امین هر دو به عنوان مجرم اصلی به مجازات کلاهبرداری محکوم می‌شوند و نسبت به خسارات مدعی خصوصی متضامناً مسئول خواهند بود.

ب) هرگاه کسی که ملک به نام او به ثبت رسیده مشمول هیچ‌یک از مقررات ماده ۱۰۵ و ۱۰۷ و ۱۰۹ نباشد شخص مزبور به هیچ عنوان اعم از حقوقی و جزایی قابل تعقیب نیست ولی امین به عنوان مجرم اصلی تعقیب و مطابق ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی محکوم شده و به علاوه برای جبران خسارت صاحب ملک در توقیف خواهد ماند. در صورتی که در ظرف پنج سال نتوانست با تأدیه خسارت یا از طریق دیگری رضایت مدعی خصوصی را فراهم سازد وزیر عدلیه عفو او را استدعا می‌کند.

ماده ۱۰۹- هر کس نسبت به ملکی که در تصرف دیگری بوده خود را متصرف قلمداد کرده و تقاضای ثبت کند کلاهبردار محسوب می‌شود. اختلافات راجع به تصرف در حدود، مشمول این ماده نیست.

ماده ۱۱۰- در مورد مواد فوق و همچنین در کلیه مواد دیگر این قانون اظهارنامه‌ای که در مورد ثبت عمومی املاک داده می‌شود به منزله تقاضانامه است.

ماده ۱۱۱- در مورد مواد قبل تعقیب متهم موکول به شکایت مدعی خصوصی است. (طبق ماده دوم اصلاحی ۱۳۱۲/۵/۷، منظور از مواد قبل (۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ است).

ماده ۱۱۱ مکرر- اگر مورد مواد ۱۰۷ و ۱۰۸ متهم کسی باشد که املاک موقوفه عام‌المنفعه را به عنوان متولی یا متصدی و یا املاک مولی‌علیه را به عنوان ولایت و قیمومیت در تصرف دارد تعقیب جزایی موکول به شکایت مدعی خصوصی نیست.

ماده ۱۱۲- در صورتی که مدعی خصوصی قبل از صدور حکم نهایی شکایت خود را مسترد داشت تعقیب متروک خواهد شد.

ماده ۱۱۳- تجدید شکایت از مدعی خصوصی پذیرفته نمی‌شود.

ماده ۱۱۴- در مورد مواد ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ و ۱۰۹ (به استثنای مورد مذکور در بند ب ماده ۱۰۸) مجرم علاوه بر مجازات مقرر برای جرم کلاهبرداری تا موقعی که به وسیله تصدیق حق مدعی خصوصی در اداره ثبت املاک یا به وسایل دیگر خساراتی را که مستقیماً به واسطه تقاضای ثبت و صدور سند مالکیت به طرف وارد آورده و مدعی خصوصی به وسیله عرض حال مطالبه نموده و مورد حکم واقع شده جبران ننماید در توقیف خواهد ماند. تعیین میزان خسارت با محکمه‌ای است که به جنبه جزایی رسیدگی کرده ولو اینکه عرض حال خسارت از طرف مدعی خصوصی پس از صدور حکم جزایی داده شده باشد. خسارت غیرمستقیم (خسارت ناشی از محاکمه) مطابق اصول معموله تعیین و وصول خواهد شد.

ماده ۱۱۵- هرکس یکی از اعمال مشروحه در مواد ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۰۸ و ۱۰۹ را قبل از اول اسفند ۱۳۰۸ مرتکب شده و تا اول خرداد ۱۳۰۹ به وسیله تصدیق حق طرف در دفاتر ثبت یا به وسایل دیگر خسارات وارده بر صاحب ملک را جبران ننموده کلاهبردار محسوب شده و علاوه بر جبران مجازات مقرر برای این جرم تا موقعی که خسارت وارده بر طرف را مطابق ماده ۱۱۴ جبران نکرده در توقیف خواهد ماند.

ماده ۱۱۶- در مورد املاکی که به رهن یا به یکی از عناوین مذکوره در ماده ۳۳ انتقال داده شده رهن یا انتقال دهنده مکلف است حق طرف را در ضمن اظهارنامه خود قید نمایند در صورتی که رهن یا انتقال دهنده به این تکلیف عمل ننمود مرتبه‌ن یا انتقال گیرنده می‌تواند تا یک سال از زمان انقضای مدت حق استرداد یا رهن به وسیله اظهارنامه حق خود را مطالبه کند هرگاه در ظرف ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ اظهارنامه رهن یا انتقال دهنده حق طرف را نداد کلاهبردار محسوب و با رعایت مواد ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ مطابق ماده ۱۱۴ با او رفتار خواهد شد. اگر اخطار قبل از انقضای مدت حق استرداد و یا رهن به عمل آمده باشد، رهن یا انتقال دهنده وقتی مجرم خواهد بود که در صورت بقاء ملک به ملکیت او حق طرف را ده روز پس از ابلاغ اظهارنامه در اداره ثبت تصدیق ننماید و در صورتی که ملک به ملکیت او باقی نباشد، وقتی مجرم محسوب خواهد شد که تا ده روز پس از انقضای مدت حق استرداد یا رهن، حق مرتبه‌ن یا انتقال گیرنده را تأدیه نکند.

ماده ۱۱۷- «هرکس به موجب سند رسمی یا عادی نسبت به عین یا منفعت مالی (اعم از منقول یا غیرمنقول) حقی به شخص یا اشخاص داده و بعد نسبت به همان عین یا منفعت به موجب سند رسمی معامله یا تعهدی معارض با حق مزبور بنماید به حبس با اعمال شاقه از سه تا ده سال محکوم خواهد شد.»^۱

۱. رأی وحدت رویه شماره ۴۳-۱۳۵۱/۸/۱۰: نظر به این که شرط تحقق بزه مشمول ماده ۱۱۷ قانون ثبت اسناد و املاک قابلیت تعارض دو معامله یا تعهد نسبت به یک مال می‌باشد و در نقاطی که ثبت رسمی اسناد مربوط به عقود و معاملات اموال غیرمنقول به موجب بند اول ماده ۴۷ قانون مزبور اجباری باشد سند عادی راجع به معامله آن اموال

مقررات کیفری از قانون تجارت

مصوب ۱۳۱۱/۲/۱۳

و لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت

مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴

کلاهبرداری در شرکت‌ها

کلاهبرداری در شرکت‌های سهامی

ماده ۲۴۹- «لایحه قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت» (راجع به شرکت‌های سهامی) مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴ «هرکس با سوءنیت برای تشویق مردم به تعهد خرید اوراق بهادار شرکت سهامی به صدور اعلامیه پذیره‌نویسی سهام یا اطلاعیه انتشار اوراق قرضه، که متضمن اطلاعات نادرست یا ناقص باشد، مبادرت نماید و یا از روی سوءنیت جهت تهیه اعلامیه یا اطلاعیه مزبور اطلاعات نادرست یا ناقص داده باشد به مجازات شروع به کلاهبرداری محکوم خواهد شد و هرگاه اثری بر این اقدامات مترتب شده باشد مرتکب در حکم کلاهبردار بوده و به مجازات مقرر محکوم خواهد شد.»

کلاهبرداری در شرکت‌های مختلط سهامی

ماده ۲۹۹- «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت» مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴ «آن قسمت از مقررات قانون تجارت مصوب اردیبهشت ۱۳۱۱ مربوط به شرکت‌های سهامی که ناظر بر سایر انواع شرکت‌های سهامی تجاری می‌باشد نسبت به آن شرکت‌ها به قوت خود باقی است» و به موجب ماده ۱۸۰ قانون تجارت: «مفاد مواد ۸۹-۹۰-۹۱ و ۹۲ این قانون در مورد شرکت مختلط نیز لازم‌الرعایه می‌باشد.» به موجب ماده ۹۲ مذکور: «اشخاص زیر کلاهبردار محسوب می‌شوند:

طبق ماده ۴۸ همان قانون در هیچ‌یک از ادارات و محاکم پذیرفته نشده و قابلیت تعارض با سند رسمی نخواهد داشت. بنابراین چنانچه کسی در این قبیل نقاط با وجود اجباری بودن ثبت رسمی اسناد قبلاً معامله‌ای نسبت به مال غیرمنتقل به وسیله سند عادی انجام دهد و سپس به موجب سند رسمی معامله‌ای معارض با معامله اول در مورد همان مال واقع سازد عمل او از مصادیق ماده ۱۱۷ قانون ثبت اسناد نخواهد بود بلکه ممکن است بر فرض احراز سوءنیت با ماده کیفری دیگری قابل انطباق باشد. این رأی طبق قانون وحدت رویه قضایی مصوب سال ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها در مواد مشابه لازم‌التابع است.

۱. هرکس برخلاف حقیقت مدعی وقوع تعهد ابتیاع سهام یا تأدیه قیمت سهام شده یا وقوع تعهد و یا تأدیه‌ای را که واقعیت ندارد اعلام یا جعلیاتی منتشر کند که به این وسایل دیگری را وادار به تعهد خرید سهام یا تأدیه قیمت سهام نماید، اعم از این که عملیات مذکور مؤثر واقع شده یا نشده باشد.

۲. هرکس به‌طور تقلبی برای جلب تعهد یا پرداخت قیمت سهام، اسم اشخاصی را برخلاف واقع، به عنوانی از عناوین، جزء شرکت قلمداد نماید.

۳. مدیرانی که با نبودن صورت دارایی، یا به استناد صورت دارایی مزور، منافع موهومی را بین صاحبان سهام تقسیم نموده باشند.

کلاهبرداری در شرکت‌های مسئولیت محدود

ماده ۱۱۵- قانون تجارت مصوب اردیبهشت ۱۳۱۱: «شخاص زیر کلاهبردار محسوب می‌شوند:

الف. مؤسسين و مدیرانی که برخلاف واقع پرداخت تمام سهم‌الشرکه نقدی و تقویم و تسلیم سهم‌الشرکه غیرنقدی را در اوراق و اسنادی که باید برای ثبت شرکت بدهند اظهار کرده باشند.

ب. کسانی که به وسیله متقلبانه سهم‌الشرکه غیرنقدی را بیش از قیمت واقعی آن تقویم کرده باشند.

ج. مدیرانی که با نبودن صورت دارایی، یا به استناد صورت دارایی مزور منافع موهومی را بین شرکا تقسیم کنند.»

قانون تعیین حدود آب‌های ساحلی و منطقه نظارت دولت در دریاها

مصوب ۱۳۱۳/۴/۲۴ با اصلاحات ۱۳۳۸/۱/۲۲

فصل اول - حد آبهای ساحلی و منطقه نظارت

ماده ۱- قسمتی از دریا که به فاصله شش میل بحری از سواحل ایران از حد پست‌ترین جزر و موزی با آن در طول سواحل ممتد می‌باشد آب ساحلی ایران محسوب و در این منطقه قسمت‌های واقع در زیر کف دریا و سطح و بالای آن متعلق به مملکت ایران می‌باشد به علاوه از لحاظ اجرای بعضی قوانین و قراردادهای مربوطه به امنیت و دفاع و منافع مملکت و یا تأمین عبور و مرور بحری منطقه دیگری که منطقه نظارت بحری نامیده می‌شود و نسبت به آن دولت شاهنشاهی دارای حق نظارت است تا مسافت دوازده میل بحری از حد پست‌ترین جزر و موزی با ساحل امتداد می‌یابد.

تبصره - میل بحری مساوی با ۱۸۵۲ متر است.

ماده ۲- راجع به خورها (خلیج‌های کوچک) حد آب ساحلی از خط مستقیمی شروع می‌شود که از انتها نقطه یک طرف دهانه آن به انتها نقطه طرف دیگر دهانه خلیج ممتد می‌شود و چنانچه عرض دهانه خلیج از ده میل بحری متجاوز باشد خط آبهای ساحلی در نزدیکترین قسمت اتصال خلیج به دریا که عرض آن از ده میل بحری تجاوز ننماید واقع خواهد بود.

در مورد بنادر حد آبهای ساحلی از خطی شروع می‌شود که بین جلوترین ساختمان‌های ثابت بندر در دریا واقع شده باشد.

ماده ۳- هر جزیره متعلق به ایران دارای آبهای ساحلی مخصوص به خود خواهد بود که حدود آن مطابق ترتیب مذکور در ماده (۱) قسمت اول تعیین می‌شود - در مورد مجمع‌الجزایر جزایری که آن را تشکیل می‌دهند در حکم جزیره واحد محسوب می‌شود و مساحت آبهای ساحلی مجمع‌الجزایر از جزایری محسوب می‌گردد که از همه دورتر از مرکز مجمع‌الجزایر واقع باشند.

فصل دوم - شرایط دخول و توقف کشتیهای جنگی خارجی در آبهای ایران و ترتیبی

که برای آنها مقرر است.

ماده ۴- کشتی‌های جنگی خارجی و تحت‌البحری‌ها به شرط آن که در سطح دریا سیر کنند حق عبور بی‌ضرر از آبهای ساحلی ایران را دارند مگر این که کشتی‌های مزبور متعلق به دول متعارف باشد.

در این صورت مقررات مملکتی و بین‌المللی که برای ایام جنگ و احترام بیطرفی منظور است به موقع اجراء گذاشته می‌شود.

شرایط عبور کشتی‌های جنگی منظور قسمت اول این ماده است مخصوصاً از لحاظ تعیین عده آنها به وسیله نظامنامه مخصوص معین خواهد شد.

ماده ۵ - شرایط توقف کشتی‌های جنگی خارجی در آبهای ساحلی ایران نیز به وسیله نظامنامه مخصوصی معین خواهد شد کشتیهای مزبوره باید در آبهایی که منظور این قانون است قوانین و نظامات ایران را رعایت نمایند.

ماده ۶ - دولت می‌تواند عبور و یا توقف کشتی‌های جنگی را بنا به مصالح دفاع مملکت و یا علل مهمه دیگر در بعضی از بنادر و یا قسمت‌هایی از آبهای ساحلی ممنوع بدارد. بنادر و قسمت‌های مزبوره به اسم مناطق ممنوعه نامیده می‌شود.

ماده ۷ - کشتی‌های جنگی خارجی به شرط معامله متقابل از معاینه گمرکی معاف بوده و فقط برای مال‌التجاره‌هایی که از کشتی‌های مزبوره برای مصارف به ساحل وارد می‌شود حقوق گمرکی دریافت خواهد شد کشتی‌های مزبوره به شرط معامله متقابل از عوارض بندری و عوارض نظیر آن معافیت دارند.

ماده ۸ - رسیدگی و تعقیب جنحه و جنایاتی که در کشتی‌های جنگی خارجی واقع می‌شود از صلاحیت مقامات ایرانی خارج است - حکم‌اعدام اشخاص که به وسیله مقامات خارجی صادر شده باشد نمی‌تواند در آبهای ساحلی و منطقه نظارت بحری ایران به موقع اجرا گذاشته شود. این قانون که مشتمل بر هشت ماده است در جلسه بیست و چهارم تیر ماه یک هزار و سیصد و سیزده شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.^۱

۱. قانون اصلاح قانون تعیین حدود آب‌های ساحلی و منطقه نظارت ایران مصوب ۱۳۳۸/۱/۲۲ مشتمل بر ۸ ماده در ذیل مورد اشاره قرار گرفته است:

ماده ۱ - حق حاکمیت ایران در خارج قلمرو خشکی ایران و آبهای داخلی شامل منطقه‌ای از دریاها متصل به سواحل ایران که دریای ساحلی نامیده می‌شود می‌باشد.

ماده ۲ - حق حاکمیت مزبور شامل فضای هوایی فوق دریای ساحلی و کف و زیر کف دریای ساحلی نیز می‌باشد.

ماده ۳ - عرض دریای ساحلی ایران از خط مبدا آبهای مزبور ۱۲ (دوازده) میل دریایی است و خط مبدا را دولت با رعایت قواعد مسلم حقوق بین‌المللی عمومی تعیین خواهد کرد.

تبصره - میل دریایی مساوی با ۱۸۵۲ متر است.

ماده ۴ - در مواردی که سواحل ایران مجاور یا مقابل سواحل کشور دیگری باشد اگر به ترتیب دیگری بین طرفین توافق نشده باشد حد فاصله بین آبهای ساحلی ایران و آن کشور خط منصفی است که کلیه نقاط آن از نزدیکترین نقاط خطوط مبدا طرف به یک فاصله باشد.

قانون مجازات اعمال نفوذ برخلاف حق و مقررات قانونی

مصوب ۱۳۹۹/۹/۲۹ با آخرین اصلاحات ۱۳۹۹/۱۱/۸

ماده ۱- هرکس به دعوی اعتبارات و نفوذی در نزد یکی از مستخدمین دولتی یا شهرداری یا کشوری یا مأمورین به خدمات عمومی وجه نقد یا فایده دیگری برای خود یا شخص ثالثی در ازاء اعمال نفوذ نزد مأمورین مزبور از کسی تحصیل کند و یا وعده و یا تعهدی از او بگیرد علاوه بر رد وجه یا مال مورد استفاده یا قیمت آن به حبس تأدیبی از شش ماه تا دو سال و به جزای نقدی از پنجاه میلیون تا دویست میلیون ریال محکوم خواهد شد.

هرگاه وجه نقد یا فایده یا تعهد را به اسم مأمورین مزبور و به عنوان اینکه برای جلب موافقت آنها باید پرداخته شود گرفته باشد علاوه بر رد وجه یا مال مورد استفاده یا قیمت آن به حبس تأدیبی از یک سال تا سه سال و به جزای نقدی از صد میلیون الی سیصد میلیون ریال محکوم خواهد شد.^۱

ماده ۲- هرکس از روابط خصوصی که با مأمورین یا مستخدمین مذکوره در ماده یک دارد سوءاستفاده نموده و در کارهای اداری که نزد آنها است به نفع یا ضرر کسی برخلاف حق و مقررات قانونی اعمال نفوذ کند از یک ماه الی یک سال حبس تأدیبی محکوم خواهد شد.

ماده ۳- مستخدمین دولتی یا شهرداری یا کشوری یا مأمورین به خدمات عمومی که نفوذ اشخاص را در اقدامات یا تصمیمات اداری خود تأثیر دهند به محرومیت از شغل دولتی از دو الی پنج سال محکوم می‌شوند و در صورتی که اقدام یا تصمیم مزبور مستلزم تقویت حقی از اشخاص یا دولت

ماده ۵- هر جزیره متعلقه به ایران اعم از این که داخل دریای ساحلی ایران یا خارج از آن باشد دارای دریای ساحلی مخصوص به خود طبق این قانون می‌باشد جزایری که به فاصله کمتر از ۱۲ میل دریایی از هم واقعند مجموعاً در حکم جزیره واحدی بوده و حد دریای ساحلی آن از جزایری محسوب می‌گردد که نسبت به مرکز مجمع الجزایر از همه دورترند.

ماده ۶- آب‌های واقع بین ساحل کشور و خط مبداء و همچنین آبهای واقع بین جزایر متعلق به ایران که فاصله آنها از یکدیگر از ۱۲ میل دریایی تجاوز نکند آبهای داخلی کشور محسوب می‌گردد.

ماده ۷- حق صید و سایر حقوقی که ایران در ماوراء دریای ساحلی خود دارد به اعتبار خود باقی است.

ماده ۸- موادی از قانون مصوب ۲۴ تیر ماه ۱۳۱۳ و سایر قوانین که با این قانون مغایرت دارد در قسمتی که مغایر است ملغی‌الاثراً می‌باشد.

قانون فوق که مشتمل بر هشت ماده و یک تبصره است پس از تصویب مجلس سنا در جلسه یکشنبه بیست و دوم فروردین ماه یک هزار و سیصد و سی و هشت به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

۱. مجازات‌های جزای نقدی در ماده ۱ به موجب مصوبه هیأت وزیران در خصوص تعدیل جزای نقدی مصوب ۱۳۹۹/۱۱/۸ اصلاح گردیده است.

باشد محکوم به انفصال ابد از خدمات دولتی خواهند شد مگر آنکه این عمل مشمول قوانین دیگر جزایی باشد.

ماده ۴- هر وکیل عدلیه که به دعوی داشتن اعتبار و نفوذ در نزد مأمورین قضایی یا اداری یا حکم یا شهود و اهل خبره وجه یا مال یا فایده دیگری برای خود یا شخص ثالثی از موکل خود به‌عنوان اینکه باید به یکی از اشخاص مذکوره بپردازد یا مساعدت آنها را جلب کند تحصیل نماید یا وعده آن را قبول کند علاوه بر رد وجه یا مال مورد استفاده یا قیمت آن به حبس تأدیبی از یک سال الی سه سال محکوم خواهد شد.

این قانون که مشتمل بر چهار ماده است در جلسه بیست و نهم آذرماه یک‌هزار و سیصد و پانزده به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

قانون وکالت

مصوب ۱۳۱۵/۱۱/۲۵ با آخرین اصلاحات تا تاریخ ۱۳۶۱/۱۲/۲۶

فصل اول

وکیل و شرایط وکالت

ماده ۱ - وکالت در عدلیه دارای درجات ذیل است:

۱- وکالت در محاکم صلح و بدایت و استیناف و تمیز.

۲- وکالت در محاکم صلح و بدایت و استیناف.

۳- وکالت در محاکم صلح و بدایت.

تبصره ۱ - وزارت عدلیه می‌تواند وکالت وکلای درجه ۲ و ۳ را محدود به حوزه معین نماید.

تبصره ۲ - وزارت عدلیه می‌تواند بر حسب ضرورت و احتیاج از داوطلبان شغل وکالت که معلوماتشان کافی برای درجات سه‌گانه نیست مطابق نظامنامه مخصوص امتحان نموده اجازه وکالت در محاکم صلح یا محقق ثبت یا نزد مأمورین صلح در حوزه‌های معین بدهد اگر داوطلب مزبور درجین اجراء این قانون مشغول وکالت بوده و صلاحیت او برای درجات سه‌گانه فوق تصدیق نشده است از امتحان معاف خواهد بود این اشخاص کارگشا نامیده می‌شوند.

ماده ۲ - اشخاصی که واجد معلومات کافی برای وکالت باشند ولی شغل آنها وکالت در عدلیه نباشد اگر بخواهند برای اقربای سببی یا نسبی خود تادرجه دوم از طبقه سوم وکالت بنمایند ممکن است به آنها در سال سه نوبت جواز وکالت اتفاقی داده شود.

ماده ۳ - وزارت عدلیه می‌تواند بدو به اشخاص ذیل اجازه وکالت درجه اول بدهد:

۱- به اشخاصی که سابقاً صلاحیت آنان را محکمه انتظامی برای وکالت در تمام مراحل قضایی تصدیق نموده باشد و محکومیت انتظامی از درجه ۳ به بالا نداشته باشند.

۲- به اشخاصی که لااقل دارای رتبه پنج قضایی بوده و پنج سال متوالی یا متناوب سابقه خدمات قضایی داشته باشند - یا به اشخاصی که شاغل خدمات قضایی در طبقه دوم مقامات قضایی گردیده و مدت پنج سال متوالی یا متناوب اشتغال به خدمات مزبوره داشته و در هر صورت سلب صلاحیت قضایی از آنها نشده باشد.

۳- به اشخاصی که از دانشکده‌های حقوق و سیاسی داخله یا خارجه دارای دانشنامه لیسانس یا دکترا هستند و یک سال قضاوت یا دو سال وکالت کرده‌اند.